

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 stycznia 2021 roku w Ś.

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...).pl. (...). z o.o. w Ż.

o sprostowanie świadectwa pracy

I. nakazuje stronie pozwanej (...).pl. (...). z o.o. w Ż. sprostować świadectwo pracy K. K. z dnia 17.04.2020 roku w pkt 1 poprzez wskazanie, że K. K. była zatrudniona w (...).pl. (...). z o.o. w Ż. od 02.03.2015 roku do 31.07.2020 roku w wymiarze 1/1 – w terminie 7 dni od prawomocnego zakończenia niniejszej sprawy ;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w (...)na rzecz adw. M. S. kwotę 73,80 zł (60 zł +VAT) tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla strony pozwanej w związku z brakami uniemożliwiającymi jej reprezentację;

UZASADNIENIE

Powódka K. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...).pl sp. z o.o. w Ż. domagała się **sprostowania świadectwa** pracy z dnia 17 kwietnia 2020 roku w jego punkcie 1 poprzez wskazanie, że powódka była zatrudniona u pozwanej w okresie od 2 marca 2015 roku do 31 lipca 2020 roku w wymiarze 1/1 a ponadto zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że od 2 marca 2015 roku była zatrudniona w pozwanej spółce, która początkowo funkcjonowała pod nazwą (...) sp. z o.o. W dniu 20 kwietnia 2020 roku powódka otrzymała oświadczenie pozwanej o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia, który uległ zakończeniu w dniu 31 maja 2020 roku. Zgodnie z przepisem art. 36¹ § 1 k.p. w przypadku skrócenia okresu wypowiedzenia, za pozostały okres wypowiedzenia pracownikowi przysługuje odszkodowanie, natomiast w myśl § 2 w/w przepisu okres ten wlicza się do okresu zatrudnienia. Pismem z dnia 8 maja 2020 roku powódka wystąpiła do pozwanej z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy, przy czym pismo zostało zwrócone do nadawcy.

A.. M. S., ustanowiony kuratorem dla strony pozwanej (...).pl. sp. z o.o., w której organie zachodziły braki uniemożliwiające jej reprezentację, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, o zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu oraz przyznanie kuratorowi wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla strony pozwanej według norm przepisanych. W uzasadnieniu kurator wskazał, że powódka nie wykazała z jaką datą odebrała oświadczenie strony pozwanej o rozwiązaniu z nią umowy o pracę i dlatego w ocenie kuratora uznać należy, że uchybiła terminowi do wystąpienia do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka K. K. była zatrudniona u strony pozwanej - (...)pl sp. z o.o. w Ż. (wcześniej U. (...)) od 2 marca 2015 roku w wymiarze 1/1, przy czym do 3 marca 2017 roku na stanowisku specjalisty ds. logistyki natomiast od 1 kwietnia 2017 roku na stanowisku kierownika biura zakładu mebli systemowych. Ostatnia umowa łącząca strony zawarta została w dniu 22 listopada 2018 roku.

Oświadczeniem z dnia 8 kwietnia 2020 roku strona pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę zawartą w dniu 22 listopada 2018 roku z zachowaniem skróconego okresu wypowiedzenia wynoszącym jeden miesiąc, który upłynął w dniu 31 maja 2020 roku. Powódka w okresie wypowiedzenia została zwolniona z obowiązku wykonywania pracy. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zostało doręczone powódce w dniu 20 kwietnia 2020 roku.

Dowód:

- świadcstwo pracy z dnia 17 kwietnia 2020 roku (k. 7-8);
- oświadczenie pozwanej o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę z dnia 8 kwietnia 2020 roku (k. 6);
- zeznania powódki K. K. złożone w dniu 11 stycznia 2021 roku (e-protokół k. 45).

W dniu 7 maja 2020 roku, pełnomocnik powódki zwrócił się do pozwanej o sprostowanie świadectwa pracy wydanego dla powódki w zakresie okresu zatrudnienia, który błędnie został wskazany na 31 maja 2020 roku Wskazane pismo zostało zwrócone do nadawcy w dniu 15 maja 2020 roku. Strona pozwana nie udzieliła odpowiedzi na pismo.

Dowód:

- wniosek z dnia 7 maja 2020 roku o sprostowanie świadectwa pracy (k. 9,10,11)
- zeznania powódki K. K. złożone w dniu 11 stycznia 2021 roku (e-protokół k. 45).

Wobec braków w organie pozwanej spółki (brak członków zarządu) uniemożliwiających reprezentację strony, postanowieniem z dnia 6 października 2020 roku stanowiono dla pozwanej (...)pl sp. z o.o. w Ż. kuratora w osobie adwokata M. S. celem reprezentowania strony pozwanej w postępowaniu.

Dowód:

- bezsportne;
- wydruk z KRS dot. strony pozwanej zawarty w aktach IV P 42/20 tut sądu na k. 12-13.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 97 § 2¹ kp pracownik może w ciągu 14 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 14 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy. W przypadku niezawiadomienia przez pracodawcę o odmowie sprostowania świadectwa pracy, żądanie sprostowania świadectwa pracy wnosi się do sądu pracy.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dostępne dokumenty w tym świadectwo pracy datowane na 17 kwietnia 2020 roku, oświadczenie o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę z dnia 8 kwietnia 2020 roku, wniosek

o sprostowanie świadectwa pracy oraz uzupełniająco o zeznania powódki K. K. złożone w niniejszej sprawie oraz w postępowaniu o sygnaturze akt IV P 42/20 tut. Sądu. W szczególności Sąd ustalił, że w dniu 8 kwietnia 2020 roku sporządzono pismo o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę a w dniu 20 kwietnia 2020 roku zostało ono powódce doręczone. Świadectwo pracy datowane jest natomiast na 17 kwietnia 2020 roku, przy czym brak dowodu doręczenia w/w dokumentu. Wprawdzie kurator ustanowiony dla pozwanej, adw. M. S. próbował podważyć prawdziwość twierdzeń powódki wskazując, że nie przedstawiła ona dowodu doręczenia świadectwa pracy. Niemniej jednak, sam kurator, pomimo wskazań Sądu nie poczynił żadnych starań, w celu uzyskania w/w informacji. W szczególności nie udał się do siedziby spółki, chociażby po to aby uzyskać dostęp do akt osobowych powódki, co pozwoliłoby mu na ustalenie informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Tym samym, wobec braku dowodu przeciwnego, Sąd przyjął za podstawę ustaleń faktycznych twierdzenia powódki, uznając, że w terminie złożyła wniosek do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy.

Przechodząc się do meritum sprawy, tj. do samego żądania sprostowania świadectwa pracy, wskazać należy, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Sąd podzielił w tym zakresie twierdzenia podnoszone w uzasadnieniu pozwu. Inną kwestią jest bowiem rozwiązanie umowy o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia oraz ustalenie daty rozwiązania stosunku pracy. W niniejszej sprawie wobec powódki dokonano skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę z 3 do 1 miesiąca. Słusznie podnosił pełnomocnik powódki, że zgodnie z art. 36¹ § 1 k.p. jeżeli wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub umowy o pracę zawartej na czas określony następuje z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy albo z innych przyczyn nie dotyczących pracowników, pracodawca może, w celu wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę, skrócić okres trzymiesięcznego wypowiedzenia, najwyżej jednak do 1 miesiąca. W takim przypadku pracownikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za pozostałą część okresu wypowiedzenia. Okres, za który przysługuje odszkodowanie, wlicza się pracownikowi pozostającemu w tym okresie bez pracy do okresu zatrudnienia (art. 36¹ § 2 k.p.). A zatem okres zatrudnienia kończył się z dniem 31 lipca 2020 roku.

Konsekwencją uwzględnienia żądania sprostowania świadectwa pracy w zakresie dotyczącym okresu zatrudnienia było uwzględnienie również żądania w zakresie ustalenia, że od 1 czerwca 2020 roku do 31 lipca 2020 roku powódka była zatrudniona, podobnie jak poprzednio w wymiarze wynoszącym 1/1.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd rozstrzygnął jak w punkcie I sentencji wyroku.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 9 ust. 1 pkt. 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800)rozstrzygnął jak w punkcie II wyroku.

Dla strony pozwanej ustanowiono w niniejszym postępowaniu kuratora w osobie adw. M. S.. Kurator złożył wniosek o wypłacenie wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla strony pozwanej w związku z brakami uniemożliwiającym jej reprezentację według norm przepisanych. W tym przypadku sąd oparł swoje rozstrzygnięcie o przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej z dnia 9 marca 2018 r. (Dz. U. z 2018 poz. 536).

Ponadto należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu wynagrodzenia kuratora nakład pracy, który w niniejszym postępowaniu był minimalny. Kurator nie udał się do siedziby pozwanej, nie uzyskał żadnych informacji, które przyczyniłyby się do ustalenia stanu faktycznego. Poza skierowaniem do Sądu informacji o niemożliwości skontaktowania się z osobami zarządzającymi pozwaną, kurator nie uczynił nic aby chociażby uzyskać wgląd do akt osobowych powódki, co pozwoliłoby na ustalenie chociażby wysokości wynagrodzenia powódki. Co więcej funkcja kuratora ustanowionego dla strony, w której organach zachodzą braki uniemożliwiające jej reprezentację zobowiązuje do podjęcia większych starań o ustalenie kwestii spornych niż w przypadku pełnomocnika ustanowionego dla strony z urzędu. Samo zaś wniesienie odpowiedzi na pozew, w formie lakonicznej i zdawkowej a ponadto powstrzymanie

się od ustalenia jakichkolwiek informacji u strony pozwanej, nie może stanowić podstawy zasądzenia dla kuratora wynagrodzenia w pełnej stawce minimalnej. Z powyższych względów Sąd biorąc pod uwagę przepisy § 9 ust. 1 pkt. 3) Rozporządzenia oraz w związku z § 1 ust. 1-3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej z dnia 9 marca 2018 r. (Dz. U. z 2018 poz. 536) rozstrzygnął jak w punkcie III wyroku.